

Izadīt stāstu.

Lasīju par Baibas adītprieku, Sandras pērlītēm un priecājos par kolēģēm. Piekrītu, ka adīšana ir lieliska relaksācija. Es gan neprotu adīt tāpat vien. Mans adījums parasti top konkrētam cilvēkam, vispirms es iztēlojos adījumu tieši uz šī cilvēka, bet adot virpinu viņa stāstu. Man ārkārtīgi patīk stāsti. Gan klausīties, gan stāstīt, gan izdomāt. Dažreiz mans stāsts paralēli nonāk arī uz papīra. Vislabāk man patīk adīt sedziņas zīdaiņiem, jo viņu stāsti vēl tikai top, tāpēc sedziņu mazulītis saņem kopā ar manu pasaku, arī tā izadās reizē ar rindiņām uz adīkļa.

Daži no maniem dzijas "stāstiem".

Zvaigžņu sedziņa brīnumpuisēnam.

Sedziņa meitenītei ar neparastu vārdu Melodija.

Tautasdziesmas un zīmes sargos.

Un daži nieciņi bērniem

